

- भृत्यानां च भृतिं विद्याद्वाषाश्च विविधा नृणाम् ।
 द्रव्याणां स्थानयोगांश्च क्रयविक्रयमेव च ॥ ३३२ ॥
 धर्मेण च द्रव्यवृद्धावातिष्ठेद्यत्नमुत्तमम् ।
 दद्याच्च सर्वभूतानामन्नमेव प्रयत्नतः ॥ ३३३ ॥
 ५ विप्राणां वेदविदुषां गृहस्थानां यशस्विनाम् ।
 शुश्रूषैव तु शूद्रस्य धर्मो नैःश्रेयसः परः ॥ ३३४ ॥
 शुचिरुत्कृष्टशुश्रूषुर्मृदुवागनदंकृतः ।
 ब्राह्मणापाश्रयो नित्यमुत्कृष्टां जातिमश्नुते ॥ ३३५ ॥
 एषो ऽनापदि वर्णानामुक्तः कर्मविधिः शुभः ।
 10 आपद्यपि हि यस्तेषां क्रमशस्तं निबोधत ॥ ३३६ ॥

XV. VIGÑĀNEÇVARA'S MITĀKSHARĀ.

(Zu JĀGÑĀVALKJA 2, 1—6).

श्रीगणेशाय नमः । अभिषेकादिगुणयुक्तस्य राज्ञः प्रजापालनं परमो धर्मः । तच्च दुष्ट-
 निग्रहमन्तरेण न संभवति । दुष्टपरिज्ञानं च न व्यवहारदर्शनेन विना । इति व्यवहारदर्-
 शनमद्वयः कर्तव्यम् । इत्युक्तम् ।

व्यवहारान्स्वयं पश्येत्सन्धैः परिवृतो ऽन्वहम् । JĀGÑ. 1, 359, b.

- 15 इति । स च व्यवहारः कीदृशः कतिविधः कथं चेतीतिकर्तव्यताकलापो नाभिकृतः । तद्-
 भिधानाय द्वितीयो ऽध्याय आरभ्यते ।

व्यवहारान्नृपः पश्येद्विद्वद्ब्रह्मणैः सह ।

धर्मशास्त्रानुसारेण क्रोधलोभविवर्जितः ॥ JĀGÑ. 2, 1.

- व्यवहारानिति । अन्यविरोधेन स्वात्मसंबन्धितया कथनं व्यवहारः । यथा । कश्चि-
 20 दिदं क्षेत्रादि मदीयमिति कथयति । अन्यो ऽपि तद्विरोधेन मदीयमिति । तस्यानेकविधत्वं
 दर्शयति बहुवचनेन । नृप इति । न क्षत्रियमात्रस्यायं धर्मः किं तु प्रजापालने ऽधिकृत-
 स्यान्वस्यापि । इति दर्शयति । पश्येदिति । पूर्वोक्तस्यानुवादो धर्मविशेषविधानार्थः । विद्व-
 द्भिर्वेदव्याकरणधर्मशास्त्राभिज्ञैः । ब्राह्मणैर्न क्षत्रियादिभिः । ब्राह्मणैः सहेति तृतीयानि-
 र्देशात्तेषामप्राधान्यम् । सहयुक्ते ऽप्रधान (PĀNINI 2, 3, 19) इति स्मरणात् । अतश्चादर्शने
 25 ऽन्यथादर्शने च राज्ञो दोषो न ब्राह्मणानाम् । यथाह मनुः (8, 128) ।

अदण्डान्दण्डयन् राजा दण्ड्यांश्चैवाप्यदण्डयन् ।

अयशो महदाप्नोति नरकं चैव गच्छति ॥